

Sentencja

Ósma dyrektywa Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju sprzeciwia się uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy którego w celu skorzystania z prawa do zwrotu podatku podatnik podlega ogólnemu obowiązkowi przedstawienia dowodu zapłaty tego podatku.

(¹) Dz.U. C 145 z 25.4.2016.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 22 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal – Irlandia) – M. H./M. H.

(Sprawa C-173/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Brak uzasadnionych wątpliwości — Jurysdykcja w sprawach małżeńskich — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Artykuł 16 ust. 1 lit. a) — Określenie chwili, w której zostaje wszczęte postępowanie przed sądem — Pojęcie „chwili, w której pismo wszczynające postępowanie lub pismo równorzędne jest wniesione do sądu”]

(2016/C 343/28)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: M. H.

Strona pozwana: M. H.

Sentencja

Artykuł 16 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy interpretować w ten sposób, że „chwila, w której pismo wszczynające postępowanie lub pismo równorzędne jest wniesione do sądu” w rozumieniu tego przepisu oznacza chwilę, w której pismo to zostaje wniesione do odnośnego sądu, nawet jeśli samo owo wniesienie nie prowadzi natychmiast do wszczęcia postępowania zgodnie z prawem krajowym.

(¹) Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgerichts Münster (Niemcy) w dniu 26 kwietnia 2016 r. – X/Finanzamt I

(Sprawa C-238/16)

(2016/C 343/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Münster

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Finanzamt I

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 132 ust. 1 lit. d) dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości (¹) dodanej należy interpretować w ten sposób, że dostarczanie ludzkiej krwi obejmuje również dostarczanie osocza uzyskanego z ludzkiej krwi?
2. W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy ma to również zastosowanie w odniesieniu do osocza, które nie jest bezpośrednio przeznaczone do celów leczniczych, lecz wyłącznie do wytwarzania produktów leczniczych?
3. W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi przeczącej: czy zakwalifikowanie jako krew zależy wyłącznie od danego przeznaczenia, czy także od teoretycznej możliwości zastosowania osocza?
4. W razie udzielenia na pytania pierwsze i drugie odpowiedzi twierdzącej: czy transakcja, podlegająca na podstawie art. 132 ust. 1 lit. d) dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej zwolnieniu z podatku VAT w danym państwie członkowskim prowadzi, niezależnie od regulacji z zakresu podatku VAT mającej zastosowaniem w państwie trzecim, do wykluczenia odliczenia podatku naliczonego na podstawie art. 168 dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej nawet wówczas, gdy chodzi o dostawy towarów wywożonych, dla których na podstawie art. 169 lit. b) w związku z art. 146 ust. 1 dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej możliwe jest odliczenie podatku naliczonego?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz. U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 10 maja 2016 r. – Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) i in./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

(Sprawa C-259/16)

(2016/C 343/30)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici, Società Fercam SpA, Associazione non Riconosciuta Alsea, Associazione Fedit, Società Carioni Spedizioni Internazionali Srl, Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali – Fedespedi, Società Tnt Global Express SpA

Strona pozwana: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej a w szczególności art. 2 pkt 1 i 1a) oraz art. 6 dyrektywy 97/67/WE (¹) ujednoczonej i zmienionej dyrektywą 2008/6/WE (²) stoją na przeszkodzie dla stosowania przepisu krajowego a konkretnie art. 2 lit. a) i f) rozporządzenia ustawodawczego nr [261]/1999 oraz art. 1 ust. 1 lit. g) i r) w związku z lit. i) „Regulaminu w dziedzinie uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w załączniku A do decyzji AGCOM 129/15/CONS z dnia 23 marca 2015 r. i związanego z nim „Uregulowania procedur wydawania uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w rozporządzeniu Ministero dello Sviluppo economico [włoskiego ministerstwa rozwoju gospodarczego] z dnia 29 lipca 2015 r. w zakresie w jakim przepisy te włączają w zakres usług pocztowych także usługi przewozu drogowego, spedycji i ekspresowe usługi kurierskie?
- 2) Czy prawo Unii Europejskiej a w szczególności art. 9 ust. 1 i [2] dyrektywy 97/67/WE ujednoczonej i zmienionej dyrektywą 2008/6/WE oraz zasady proporcjonalności i racjonalności stoją na przeszkodzie dla stosowania przepisu krajowego, a konkretnie art. 6 ust. 1 rozporządzenia ustawodawczego nr [261]/1999 oraz art. 8 „Regulaminu w dziedzinie uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w załączniku A do decyzji AGCOM 129/15/CONS z dnia 23 marca 2015 r. i związanego z nim „Uregulowania procedur wydawania uprawnień do publicznego oferowania usług pocztowych”, o którym mowa w rozporządzeniu Ministero dello Sviluppo economico z dnia 29 lipca 2015 r., w zakresie w jakim przepisy te wymagają od operatorów świadczących usługi przewozu drogowego, spedycji i ekspresowe usługi kurierskie uzyskania ogólnego zezwolenia na zasadach wykraczających poza to co konieczne w celu zagwarantowania podstawowych wymagań w dziedzinie świadczenia usług pocztowych?